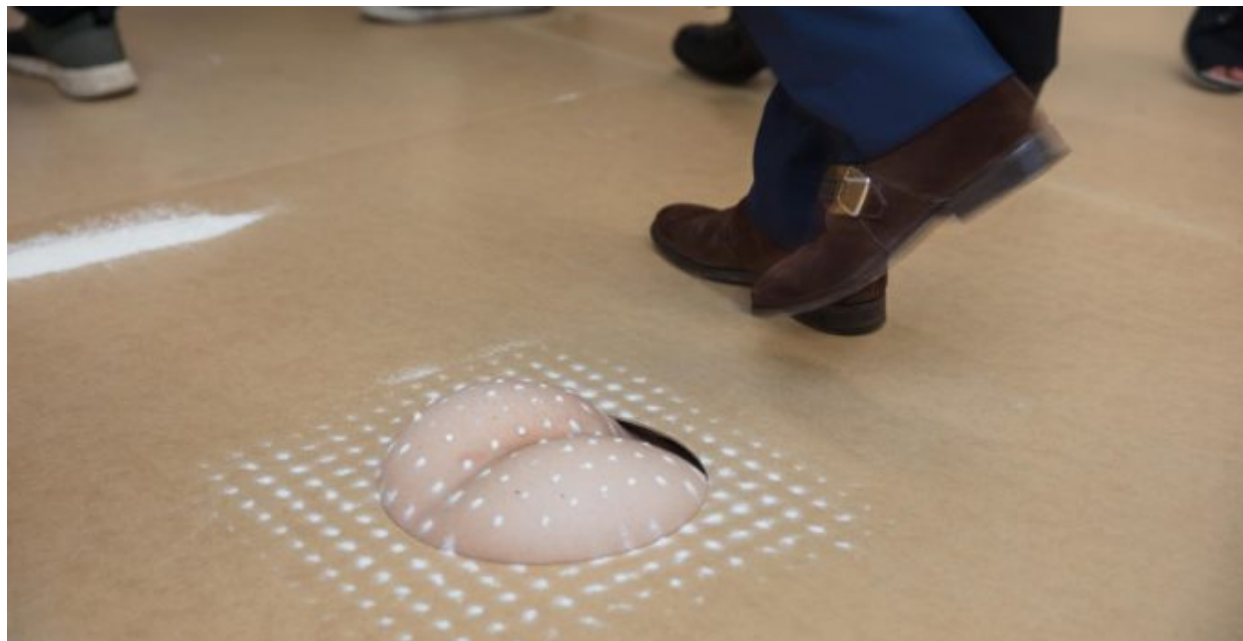
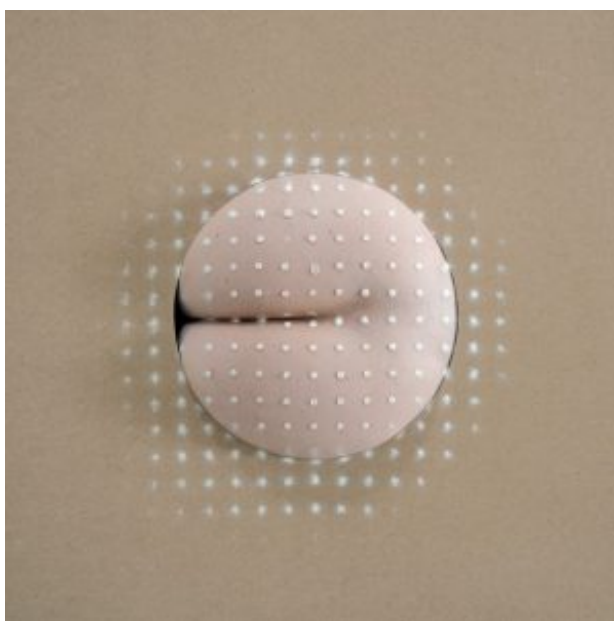

Kristina Matousch på Cecilia Hillström Gallery

konsten.net/kristina-matousch-pa-cecilia-hillstrom-gallery

Bara Kristina Matousch kan hitta på detta. I utställningen "Bake" på galleri Cecilia Hillström har hon låtit lägga ett nytt golv någon meter ovanpå det gamla. Ur några runda öppningar stiger lätt bronsfärgade, nakna dambakar. Döljer utrymmet under golvet levande kvinnor? Nej, bakarna är alldeles stilla. Jag minns en tidig utställning med Kristina Matousch på Galleri Mejan där levande kroppsdelar ställdes ut som museiföremål och vars ägare stod dolda bakom väggen. Men de här illusoriska rumporna föreföll konstgjorda (fast det var de inte, fick jag senare veta). I denna överrumplande obscenitet fanns en barnslig, libidinös fascination, associationerna växlade: busiga barn som förr smög sig bakom torrdassen och underifrån bevittnade miraklet så långt från den stränga uppfostrans renlighet; eller den obskyra vuxenvärldens spanking och glory holes – eller blev här den vita kubens publik helt enkelt "moonad".

Och runt dessa bulliga bakar rörde sig Kristina Matousch som en husmor och siktade mjöl eller pudersocker, som ett slags vigvatten, genom en perforerad minimalistisk metallplatta på varje välgräddad bak som nyss tycktes ha kommit ur ugnen. Jag tänkte på en tidigare utställning där hon i taket byggt en metallapparat som lät lera tränga igenom ett galler och ljudligt tjoffade ner som klumpar på golvet. Och liksom i "Bake" utan minsta plumphet, det barnsligt anala transformeras till en poetisk, ja, kanske konstteoretisk ironi och absurdism i Kung Ubus anda.

Bara Kristina Matousch kan åstadkomma detta.

Peter Cornell

Foto: Jean-Baptiste Béranger, Cecilia Hillström Gallery, Hälsingegatan 43. Utställningen pågår 23 augusti – 6 oktober 2018